

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/217/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112202892
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:1112202892.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ K. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, XXX XX F. D. a 2/ S. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, XXX XX F. D., proti odporcom: 1/ MONEY PLUS, a. s., so sídlom Palkovičova 217/16, 821 08 Bratislava, IČO: 35 962 682 a 2/ ANACO, s. r. o., so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 35 691 816, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Struhárom, advokátom so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o návrhu na ochranu práv spotrebiteľa a o vzájomnom návrhu na zaplatenie 1 401,60 € s prísl., o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/183/2012-211 zo dňa 09. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ je bezúročný a bez poplatkov, vo výroku, ktorým okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/ je bezúročný a bez poplatkov, vo výroku, ktorým okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III. bod 3.13 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ a v čl. III. bod. 3.13 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 96011370 zo dňa 30. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, na základe, ktorej dlžník uzatvára súčasne so zmluvou s veriteľom aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, vo výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšnej časti zamietol, vo výroku, ktorým okresný súd vzájomný návrh vo zvyšnej časti zamietol, vo výroku, ktorým okresný súd uložil odporcovi 2/ povinnosť uhradiť súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 83,50 € a vo výroku, ktorým okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 45 € ako paušálnej náhrady výdavkov spojených s prípravou a spracovaním žaloby zastavil. Ďalej okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ je bezúročný a bez poplatkov, ďalej okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/ je bezúročný a bez poplatkov, ďalej okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III body 3.4 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. III bod 3.4

Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, ktorá oprávňuje veriteľa požadovať od dlžníka poskytnutie preddavku na úhradu zmluvných pokút až do výšky 30 % z celkovej sumy poskytnutého úveru, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné. Ďalej okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III bod 3.6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. III bod 3.6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, ktorá oprávňuje veriteľa požadovať od dlžníka všetky náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s uplatňovaním pohľadávok voči dlžníkovi, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, ďalej súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III body 3.9 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. III bod 3.9 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, ktorá oprávňuje veriteľa v prípade odstúpenia od zmluvy z dôvodov na strane dlžníka požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu vo výške nesplatennej časti poplatku a úroku, ktoré by bol dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade riadneho ukončenia zmluvy splnením záväzku, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, ďalej okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III body 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ a v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, na základe ktorej dlžník uzatvára súčasne so zmluvou s veriteľom aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, ďalej okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. V bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. V bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, o rozhodcovskej doložke, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh navrhovateľov 1/ a 2/ zamietol. Odporcu 1/ zaviazal okresný súd zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za návrh vo výške 320,25 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ďalej okresný súd zaviazal navrhovateľa 1/ zaplatiť odporcovi 2/ sumu 392 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26. 09. 2012 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľku 2/ zaviazal okresný súd zaplatiť odporcovi 2/ sumu 204,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 29. 09. 2012 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti okresný súd vzájomný návrh odporcu 2/ zamietol a zaviazal ho zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 83,50 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1996 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovatelia 1/, 2/ sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 27. 12. 2011 pôvodne domáhali voči odporcovi 1/, aby súd určil, že úvery vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 07.09. 2011 a č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 sa považujú za bezúročné a bez poplatkov a že zmluvné podmienky uvedené v čl. III. body 3.4, 3.5, 3.6, 3.9, 3.13 a čl. V. bod 5.1 v týchto zmluvách, sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vzhľadom na ich neprijateľnosť neplatné. Ďalej navrhovatelia 1/, 2/ navrhli, aby súd určil, že zaplatený preddavok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 240,- Eur sa v plnej výške započítava ako splátka istiny úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 a zaplatený preddavok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 120,- Eur sa v plnej výške započítava ako splátka istiny úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011. Ďalej si voči odporcovi 1/ uplatnili paušálnu náhradu výdavkov spojených s prípravou a spracovaním žaloby vo výške 45,- Eur, ako aj primerané finančné zadostučinenie (navrhovateľ 1/ vo výške 450,- Eur, navrhovateľka 2/ vo výške 250,- Eur).

Počas konania navrhovatelia 1/, 2/ zobrali návrh späť v časti o zaplatenie paušálnej náhrady výdavkov spojených s prípravou a spracovaním žaloby vo výške 45,- Eur, preto súd v súlade s § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Navrhovatelia 1/, 2/ v návrhu, v písomných vyjadreniach ako aj na pojednávaní svoj návrh odôvodnili tým, že navrhovateľ 1/ ako spotrebiteľ uzavrel s odporcom 1/ dňa 27. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 (ďalej „zmluva 1“) na úver vo výške 800,- Eur za cenu úveru 1 096,80 Eur. Splátky

úveru boli dojednané na 51 týždňov po 16,80 Eur a 52. splátka na 240,- Eur. Navrhovateľ 1/ tvrdí, že po podpise zmluvy obdržal sumu 560,-Eur, nakoľko odporca 1/ si sumu 240,- Eur odpočítal pred poskytnutím úveru ako „preddavok na úhradu zmluvnej pokuty“. Doposiaľ uhradil celkom 10 splátok po 16,80 Eur, t.j. 168 Eur a preddavok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 240,- Eur, t.j. celkom 392 Eur. Navrhovateľka 2/ ako spotrebiteľ uzatvorila s odporcom 1/ dňa 30. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 (ďalej „zmluva 2“) na úver vo výške 400,- Eur za cenu úveru 548,40 Eur. Splátky úveru boli dojednané na 51 týždňov po 8,40 Eur a 52. splátka na sumu 120,- Eur. Navrhovateľka 2/ tvrdí, že po podpise zmluvy obdržala sumu 280,- Eur, nakoľko odporca 1/ si sumu 120,- Eur odpočítal pred poskytnutím úveru ako „preddavok na úhradu zmluvnej pokuty“. Doposiaľ uhradila celkom 10 splátok po 8,40 Eur, t.j. 84,- Eur a preddavok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 120,- Eur, t.j. celkom 204,- Eur. Navrhovatelia 1/, 2/ poukázali na viaceré zmluvné dojednania v oboch zmluvách, ktoré považujú za neprijateľné a teda v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatné. Jedná sa o čl. III. body 3.4, 3.5, 3.6, 3.9, 3.13 a čl. V. bod 5.1, v ktorých je napr. zakotvené poskytnutie preddavku na úhradu zmluvnej pokuty pri podpise zmluvy, zmluvná pokuta (25% z neuhradenej splátky v prípade omeškania; vo výške nesplatennej časti poplatku a úroku po splatnosti dlhu v prípade odstúpenia od zmluvy), rozhodcovská doložka a pod. Navrhovatelia 1/, 2/ poukázali na to, že odporca 1/ v zmluvách 1/, 2/ určil preddavok, ktorý nezapočítal do výpočtu RPMN, pričom tento preddavok je v skutočnosti jednoznačne nákladom úveru a to 52. splátkou a do RPMN mal byť podľa ich názoru započítaný. Navrhovatelia boli uvedení do omylu, keď odporca 1/ v zmluvách uviedol nesprávnu výšku RPMN. Nakoľko je v zmluvách uvedená nesprávna RPMN, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnuté spotrebiteľské úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov, čoho logickým vyústením je podľa navrhovateľov započítanie preddavku na zmluvnú pokutu ako splátku istiny. Právo na finančné zadosťučinenie navrhovateľa odôvodnili s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Jeho požadovaná výška zohľadňuje intenzitu a rozsah porušenia spotrebiteľských práv navrhovateľov (klamanie čo do RPMN, uplatňovanie si neurčitého a neprimerane vysokého 27 % poplatku za úver, nevyplatenie plnej výšky úveru ale ponechanie si 30% ako fiktívny preddavok na zmluvnú pokutu, odporca 1/ si vynútil zásahy do súkromia navrhovateľov návštevami obchodného zástupcu v ich domácnosti v zásadách poskytovania a správy úverov). V neposlednom rade ujmou sú aj strezy, ktoré negatívne vplyvajú na zdravotný stav navrhovateľov. Výšku finančného zadosťučinenia navrhovateľa ponechali na úvahe súdu.

Odporca 1/ navrhol návrh zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný a zaviazat' navrhovateľov k náhrade trov konania. Potvrdil, že s navrhovateľom 1/ uzatvoril dňa 27. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 a s navrhovateľkou 2/ dňa 30. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070, na základe ktorých poskytol navrhovateľovi 1/ úver vo výške 800,- Eur a navrhovateľke 2/ úver vo výške 400,- Eur. Nesúhlasí však s tvrdením navrhovateľov, že poskytnuté úvery sú v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročné a bez poplatkov. Má za to, že si splnil všetky povinnosti ohľadne informovania spotrebiteľa tak, že boli splnené podmienky ustanovené v zákone č. 129/2010 Z.z. Zmluvy obsahujú všetky podstatné náležitosti, RPMN je riadne vypočítaná v zmysle zákona, pričom navrhovatelia boli s ňou oboznámení aj prostredníctvom štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré podpísali. S poukazom na ustanovenie § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. má za to, že preddavok na úhradu zmluvnej pokuty ako prípadnej sankcie za porušenie zmluvných podmienok sa do výpočtu RPMN nezaratáva. Odporca 1/ je taktiež presvedčený, že podmienky uzatvorených zmlúv nie sú neprijateľné, sú dostatočne jasné a určité. Keďže konaním odporcu 1/ nevznikla navrhovateľom žiadna morálna ujma, nemajú nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

Vzájomným návrhom zo dňa 08. 02. 2013, doplneným dňa 14. 04. 2013, si odporca 1/ voči navrhovateľovi 1/ uplatnil právo na zaplatenie sumy 928,80 Eur spolu s príslušenstvom a voči navrhovateľke 2/ sumy 472,80 Eur s príslušenstvom.

Pôvodne v konaní ako odporca vystupovala iba spoločnosť MONEY PLUS, a.s. (t. č. odporca 1). Podaním doručeným súdu dňa 26. 02. 2014 odporca uviedol, že pohľadávky, ktoré má zo spotrebiteľských zmlúv voči navrhovateľom 1/, 2/ spolu s príslušenstvom postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok na postupníka - ANACO, s.r.o. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok - 1. súbor zo dňa 18. 12. 2013 a zmluvy o postúpení pohľadávok - 2. súbor zo dňa 18. 12. 2013, vrátane prílohy č. 1 k nim, uzatvorených medzi spoločnosťou EUROPROVIDUS, a.s. (t. č. MONEY PLUS, a.s.) ako postupcom a spoločnosťou ANACO s.r.o. ako postupníkom.

Uznesením č.k. 13C/183/2012 - 196 zo dňa 24. 10. 2014, právoplatným dňa 07. 11. 2014, súd pripustil zmenu účastníka na strane odporcu v časti vzájomného návrhu odporcu proti navrhovateľom 1/ a 2/ tak, že z konania ako odporca vystupuje MONEY PLUS, a.s. a na jeho miesto ako účastník na strane odporcu v časti vzájomného návrhu proti navrhovateľom 1/ a 2/ vstupuje do konania ANACO, s.r.o., so sídlom Bratislava, Miletičova 1, IČO: 35 691 816, v konaní zastúpená JUDr. Andrejom Struhárom, advokátom, Advokátska kancelária Bratislava, Kubániho 16.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd v záujme právnej istoty v záhlaví rozsudku označil spoločnosť MONEY PLUS, a.s. ako odporcu 1/ a spoločnosť ANACO, s.r.o. ako odporcu 2/.

Právny zástupca odporcu 2/ na pojednávaní dňa 09. 12. 2014 uviedol, že odporca 2/ na vzájomnom návrhu trvá.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, výsluchom svedkyne E. P. oboznámením sa s obsahom písomných podaní a listín obsiahnutých v súdnom spise a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ 1/ ako dlžník a odporca 1/ ako veriteľ uzatvorili dňa 27. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 (ďalej zmluva 1/) v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť navrhovateľovi 1/ bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 800 Eur, ktorý sa navrhovateľ 1/ zaviazal splatiť spolu s poplatkami súvisiacimi s poskytnutím a správou úveru a fixným úrokom vo výške 15% ročne spolu v celkovej výške 1096,80 Eur. Celkové náklady spojené s úverom sú 296,80 Eur, z toho 78,55 Eur úrok, 218,25 Eur poplatok. Úver sa navrhovateľ 1/ zaviazal splácať spolu s poplatkom a úrokom v 51 týždenných splátkach po 16,80 Eur a 52. splátke vo výške 240 Eur.

Navrhovateľka 2/ ako dlžník - spotrebiteľ a odporca 1/ ako veriteľ - dodávateľ uzatvorili dňa 30. 09. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 (ďalej zmluva 2) v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť navrhovateľke 2/ bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 400 Eur, ktorý sa navrhovateľka 2/ zaviazala splatiť spolu s poplatkami súvisiacimi s poskytnutím a správou úveru a úrokom vo výške 15% ročne spolu v celkovej výške 549,40 Eur. Celkové náklady spojené s úverom sú 149,40 Eur, z toho 39,24 Eur úrok, 109,16 Eur poplatok. Úver sa navrhovateľka 2/ zaviazala splácať spolu s poplatkom a úrokom v 51 týždenných splátkach po 8,40 Eur a 52. splátke vo výške 120 Eur.

V bode 1.5 zmlúv bola dohodnutá konečná splatnosť úveru v lehote 52 týždňov odo dňa podpisu zmluvy, a to v deň, ktorý sa pomenovaním zhoduje s dňom podpisu zmluvy. V bode 1.6 zmlúv je uvedená RPMN vo výške 72,22 % a priemerná RPMN vo výške 42,36 %. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z formulára o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere (č.l. 69, 74 spisu).

Zo splátkového kalendára (č.l. 13 spisu a č.l. 70 spisu) ako aj z vyjadrení účastníkov konania mal súd preukázané, že navrhovateľ 1/ z poskytnutého úveru uhradil v období od 27. 09. 2011 do 14. 12. 2011 v 6 splátkach sumu 168,- Eur. Následne nič nezaplatil a jeho dlh podľa odporcu 1/ predstavuje 928,80 Eur. Posledná splátka bola úveru bola splatná dňa 25. 09. 2012.

Zo splátkového kalendára (č.l. 20, 75 spisu) vyplýva, že navrhovateľka 2/ uhradila z poskytnutého úveru v období od 30. 09. 2011 do 14. 12. 2011 v 6 splátkach sumu 75,60 Eur. Následne nič nezaplatila a jej dlh podľa odporcu 1/ predstavuje 472,80 Eur.

Z výsluchu svedkyne Moniky Pastvovej vyplýva, že navrhovateľa 1/ pozná ako klienta spoločnosti (odporcu 1), v ktorej bola obchodnou zástupkyňou 4 a pol roka do 21. 10. 2012. Jej pracovnou náplňou bolo vyhľadať klienta a spísať s ním žiadosť na poskytnutie úveru a pokiaľ bol úver schválený, tak v podstate v domácnosti u neho tento úver vyplatiť. Pokiaľ ide o sumu vyplatených finančných prostriedkov klientom potvrdila, že im bola vyplatená suma nižšia o preddavok na zmluvnú pokutu. Teoreticky to malo byť tak, že úver mal byť klientovi vyplatený celý a následne mal byť zaplatený ten preddavok, avšak z akýchsi bezpečnostných dôvodov, keďže zástupkyňa nemala istotu, že pokiaľ vyplatí celý úver, klient jej následne preddavok na zmluvnú pokutu vráti, táto suma (preddavok) sa hneď strhla a aj od manažéra

dostala sumu úveru už bez takejto zálohy na zmluvnú pokutu. Pokiaľ klient splácal úver riadne a včas, záloha na zmluvnú pokutu sa nevracala, ale použila sa ako 52. týždňová splátka.

Podľa § 25a ods. 1 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 30. 11. 2011, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 30. 11. 2011, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, a v konaní ani nebolo sporné, že odporca 1/ ako veriteľ uzatvoril dňa 27. 09. 2011 s navrhovateľom 1/ zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 a dňa 30. 09. 2011 s navrhovateľkou 2/ zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070, a to v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré zmluvy sú vzhľadom na povahu zmluvných strán zároveň zmluvami spotrebiteľskými.

Súd preskúmaním predmetných zmlúv zistil, že majú písomnú formu, avšak neobsahujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30. 11. 2011, t.j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.).

Pokiaľ ide o údaj RPMN a tvrdenie navrhovateľov o tom, že v zmluvách bola uvedená nesprávna výška RPMN, nakoľko po podpise zmluvy bola navrhovateľovi 1/ z úveru vo výške 800,- Eur reálne vyplatená suma 560,- Eur a navrhovateľke 2/ z úveru vo výške 400,- Eur suma 280,- Eur, pretože zvyšnú časť finančných prostriedkov (30%) odporca 1/ zadržal ako preddavok na zmluvnú pokutu a tento preddavok do výpočtu RPMN nezapočítal, súd uvádza nasledovné. Podľa § 19 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Súd mal z výpovede Moniky Pastvovej preukázané, že navrhovateľom 1/, 2/ bol po podpise zmlúv s odporcom 1/ vyplatený úver znížený o preddavok na zmluvnú pokutu. Sám navrhovateľ potvrdil, že tento preddavok do výpočtu RPMN nezapočítal. Z vyššie citovaného ustanovenia pritom nevyplýva, že by preddavok na zmluvnú pokutu bol vylúčený na účely výpočtu RPMN, nakoľko zmluvná pokuta nie je poplatok. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011 zo dňa 21. 11. 2012 znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprijateľná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vychádzajúc zo záverov vyššie uvedeného rozhodnutia, ak odporca zo zmluvy 1/ vyplatil reálne pri podpise zmluvy navrhovateľovi 1/ z úveru vo výške 800 Eur, sumu 560 Eur, pričom 240 Eur si ponechal ako „preddavok na zmluvnú pokutu“ a rovnako zo zmluvy 2/ poskytol navrhovateľke 2/ z úveru vo výške 400 Eur, sumu 280 Eur, pričom 120 Eur si ponechal ako preddavok na zmluvnú pokutu, jedná sa o neprijateľnú podmienku, pričom súčasne RPMN nebolo v zmluve určené správne v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.

Súd ďalej skúmal, či zmluvné podmienky dojednané v spotrebiteľských zmluvách nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či nie sú neprijateľné, tak ako tvrdia navrhovatelia. Súd sa zamerlal najmä na tie zmluvné podmienky, aktuálne z hľadiska žalobného návrhu.

Podľa čl. III, bodu 3.4 zmlúv, veriteľ je pri podpise tejto zmluvy oprávnený požadovať od Dižníka poskytnutie preddavku na úhradu zmluvných pokút podľa tejto zmluvy (ďalej len „preddavok“) a to až do výšky 30 % z celkovej sumy poskytnutého úveru. V prípade, že Veriteľovi vznikne nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty Dižníkom v zmysle tejto Zmluvy, je Veriteľ oprávnený použiť prijatý preddavok na úhradu zmluvnej pokuty. Veriteľ je oprávnený použiť prijatý preddavok alebo jeho časť aj na úhradu ktorejkoľvek splatnej splátky. Veriteľ je povinný predložiť Dižníkovi vyúčtovanie o použití Preddavku do

14 kalendárnych dní od doručenia žiadosti dlžníka o jeho predloženie. Takéto dojednanie súd považoval za neprijateľnú podmienku, a teda neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 OZ. Je neprípustné, aby si veriteľ zadržal nejakú sumu pre prípad, že by dlžník porušil nejakú povinnosť zo zmluvy a to ani v tom prípade, keď po ukončení zmluvy zadržanú sumu dlžníkovi vráti (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011 zo dňa 21. 11. 2012).

Podľa č. III, bod 3.6 zmlúv, veriteľ je oprávnený požadovať od Dlžníka, aby mu uhradil všetky náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s uplatňovaním pohľadávok voči Dlžníkovi, najmä náklady rozhodcovského, súdneho, exekučného konania, náklady právneho zastúpenia, a pod. Aj toto dojednanie súd považuje za neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ už len preto, že „Veriteľ je oprávnený požadovať od Dlžníka, aby mu uhradil všetky náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s uplatňovaním pohľadávok voči Dlžníkovi, okrem iného aj trov právneho zastúpenia“, t.j. nie podľa pomeru úspechu vo veci, ktorá zásada platí v súdnom konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Podľa čl. III, bod 3.9 zmlúv, v prípade odstúpenia od Zmluvy z dôvodov na strane dlžníka, stane sa splatný celý spotrebiteľský úver. Dlžník je ďalej povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške nesplatennej časti poplatku a úroku, ktoré by bol Dlžník povinný zaplatiť Veriteľovi v prípade riadneho ukončenia zmluvy splnením záväzku. Tým nie je dotknuté právo Veriteľa na náhradu škody. Aj táto podmienka je neprijateľná, nakoľko odstúpením od zmluvy sa táto zrušuje od začiatku, v dôsledku čoho sú si zmluvné strany povinné vydať bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu. Zmluvná pokuta v podobe ušlých úrokov je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) OZ.

Podľa čl. III, bod 3.13 zmlúv, dlžník uzatvára súčasne so Zmluvou s Veriteľom aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa. Veriteľ je oprávnený do Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov doplniť aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená platiteľovi mzdy dlžníka, resp. túto sumu uviesť vo výzve platiteľovi mzdy Dlžníka, v ktorej ho požiada o vykonanie zrážok. Dlžník súhlasí s tým, aby jeho platiteľ mzdy vykonával zo mzdy Dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet Veriteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že veriteľ vyžadoval súhlas spotrebiteľa v osobitnej Dohode o zrážkach zo mzdy (§ 551 OZ) pre prípad nesplácania pôžičky. Z ustanovenia § 551 OZ vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a zároveň musí byť v nej vyjadrený súhlas dlžníka s vykonaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonaných zrážok. Dohoda nadobúda účinnosť až potom, ako veriteľova pohľadávka bude zročná. Zrážky možno teda vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku: Takáto zmluvná podmienka je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, v rozpore s § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 OZ.

Podľa čl. V bod 1 zmlúv, dlžník vyhlasuje, že prijíma návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré by medzi zmluvnými stranami vznikli na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo súvisiacich s touto Zmluvou, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik Zmluvy, je príslušný prejednať a rozhodnúť s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD pri IUDEX zriadený pri právnickej osobe IUDEX, s.r.o. so sídlom Pavla Mudroňa 43, Martin. Ak dlžník označí toto políčko platí, že neprijíma vyššie uvedený návrh rozhodcovskej zmluvy s tým, že vzájomné spory, ktoré by medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, je príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že rozhodcovskou doložkou uvedenou v tomto bode nie je dotknuté právo predložiť spor na rozhodnutie vecne a miestne príslušnému všeobecnému súdu, pričom toto právo zaniká podaním žaloby na rozhodcovský súd uvedený vyššie. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Keďže právo voľby riešiť spor pred súdom v danom prípade zaniká podaním žaloby na dohodnutý rozhodcovský súd, v tomto prípade ide o rozpor s § 53 ods. 4 písm. r) OZ.

Vyššie uvedené dojednania zmlúv súd vo výroku tohto rozhodnutia vyhlásil za neprijateľné a teda v zmysle § 53 ods. 5 OZ za neplatné.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľov zamietol.

a) Súd nepovažoval čl. III bod 3.5 zmlúv za neprijateľnú podmienku vzhľadom k tomu, že v tomto článku je maximálna výška zmluvnej pokuty obmedzená, v súlade s § 53b OZ. Podľa tohto zmluvného ustanovenia v prípade, ak bude Dlžník v omeškaní s niektorou splátkou alebo jej časťou viac ako sedem dní, Veriteľovi vzniká voči Dlžníkovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 25% zo sumy neuhradenej splátky, resp. jej časti, a to jednotlivo za každý týždeň omeškania s úhradou splátky, resp. jej časti. Zmluvnú pokutu je Veriteľ oprávnený uplatniť kedykoľvek od vzniku nároku na ZP až po úhradu poslednej splátky poskytnutého úveru. Veriteľ je oprávnený uplatniť si nárok na zmluvné pokuty podľa tohto bodu Zmluvy tak, aby súčet všetkých veriteľom uplatnených pokút nepresiahol 25 % hodnoty poskytnutého úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade uplatnenia zmluvnej pokuty podľa tohto bodu vzniká veriteľovi nárok na uplatnenie si úroku z omeškania v zmysle zákona až od prvého dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej splátky úveru.

b) Súd návrh zamietol aj v tej časti, pokiaľ sa navrhovatelia domáhali určenia, aby súd preddavok na zmluvnú pokutu sa započítava na splátku istiny úveru. Vykonaným dokazovaním bolo totiž preukázané, že navrhovateľom nikdy neboli vyplatené finančné prostriedky, ktoré tento preddavok na zmluvnú pokutu mali predstavovať.

c) Zároveň súd návrh zamietol aj v časti uplatneného finančného zadosťučinenia.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Význam predmetného ustanovenia (tretia veta), na základe ktorého má úspešný navrhovateľ dodatočný a následný nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nie je celkom jednoznačný. Primerané finančné zadosťučinenie by zrejme malo predstavovať určitú satisfakciu za iniciovanie a vedenie sporu, ktorá presahuje náhradu nákladov (trov) konania, ako aj pomernú sankciu voči porušiteľovi, a to najmä vtedy, ak im porušiteľ spôsobil útrapy, ktoré nie sú inak majetkovo nahraditeľné. Keďže v danom prípade navrhovatelia doposiaľ nevrátili vyplatené finančné prostriedky v celom rozsahu (dlh navrhovateľa 1/ na istine je 392,- Eur a navrhovateľky 2/ vo výške 204,40 Eur), súd má za to, že poskytnutie finančného zadosťučinenia v tomto prípade by nebolo na mieste.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Nakoľko navrhovatelia ako spotrebiteľia sú od poplatku oslobodení, v zmysle citovaných ustanovení súd na zaplatenie súdneho poplatku za návrh (položka 1 písm. a), b) Sadzobníka poplatkov), zaviazal odporcu 1/ a to so zreteľom na jeho pomer úspechu, v rozsahu 50 %, t.j. vo výške 320,25 Eur.

Vzájomným návrhom zo dňa 08. 02. 2013, doplneným dňa 14. 04. 2013, si odporca 1/ voči navrhovateľovi 1/ uplatnil právo na zaplatenie sumy 928,80 Eur spolu s príslušenstvom a voči navrhovateľke 2/ sumy 472,80 Eur s príslušenstvom. Uviedol, že navrhovateľ 1/ si neplnil svoj záväzok zo zmluvy zo dňa 27. 09. 2011 vrátiť poskytnutý úver 800,- Eur spolu s úrokom 15% ročne a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v celkovej výške 1 096,80 Eur v 51 týždenných splátkach po 16,80 Eur a poslednej 52. splátke vo výške 240,- Eur. Uhradil len splátky č. 1 až 10, každú po 16,80 Eur, spolu vo výške 168 Eur. Tieto boli započítané takto: 88,01 Eur na istinu, 21,16 Eur na 15% zmluvný úrok, 58,83 Eur zmluvné navýšenie. Posledná splátka bola splatná dňa 25. 09. 2012. Dlh navrhovateľa

1/ na splátkach č. 11 až 52 predstavuje sumu 928,80 Eur (z toho zostatok istiny 712,- Eur, zostatok úroku 57,35 Eur a zostatok zmluvného navýšenia 159,45 Eur). Odporca 1/ si zároveň z dlžnej sumy uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26. 09. 2012 (deň nasledujúci po dni splatnosti poslednej splátky) až do zaplataenia. Navrhovateľka 2/ si nesplnila svoj záväzok zo zmluvy zo dňa 30. 09. 2011 vrátiť poskytnutý úver 400,- Eur spolu s úrokom 15% ročne a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v celkovej výške 548,40 Eur v 51 týždenných splátkach po 8,40 Eur a poslednej 52. splátke vo výške 120,- Eur. Uhradila len splátky č. 1 až 9, každú po 8,40 Eur, spolu 75,60 Eur. Posledná splátka bola splatná dňa 28. 09. 2012. Dlh navrhovateľky 2/ predstavuje 472,80 Eur (z toho istina 360,62 Eur, zmluvný úrok 29,68 Eur, zostatok zmluvného navýšenia 82,50 Eur) spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 29. 09. 2012 (deň po splatnosti poslednej splátky) do zaplataenia.

Podľa § 97 ods. 1 O.s.p. odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

Podľa § 98 O.s.p. vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Podstatou a zmyslom inštitútu vzájomného návrhu je, aby súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania prejednal vzájomné návrhy účastníkov konania v jednom konaní v čo najkratšom čase.

Odporca 2/ sa vzájomným návrhom od navrhovateľa 1/ domáha zaplataenia neuhradenej časti úveru, t.j. sumy 928,80 Eur (1096,80 Eur - 168 Eur), z toho istina 712 Eur, zmluvný úrok 57,35 Eur, poplatok 159,45 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26. 09. 2012 do zaplataenia.

Odporca 2/ sa vzájomným návrhom od navrhovateľky 2/ domáha zaplataenia neuhradenej časti úveru vo výške 472,80 Eur (548,40 Eur - 75,60 Eur), z toho istina 360,62 Eur, úrok 29,68 Eur, poplatok 82,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 29. 09. 2012 do zaplataenia.

Navrhovatelia považujú vzájomný návrh odporcu 2/ za neprijateľný (vyjadrenie na č.l. 77 spisu) so zreteľom na neprijateľné podmienky obsiahnuté v zmluvách a uplatnenie plnenia z nich plynúceho.

Keďže oba úvery sú z už vyššie uvedených dôvodov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročné a bez poplatkov, odporca 2/ sa nemôže domáhať plnenia nad rámec poskytnutého plnenia. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľovi 1/ bolo zo zmluvy 1/ reálne vyplatená suma 560 Eur, z ktorej zaplatil sumu 168 Eur, t.j. neuhradil 392 Eur a v tejto časti je vzájomný návrh dôvodný. Taktiež bolo preukázané, že navrhovateľke 2/ bolo zo zmluvy 2/ reálne vyplatená suma 280 Eur, z ktorej splatila 75,60 Eur, t.j. neuhradila 204,40 Eur, a v tejto časti je vzájomný návrh dôvodný. Vo zvyšnej časti istiny súd vzájomný návrh ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom k tomu, že navrhovatelia porušili povinnosť splácať poskytnuté úvery formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok riadne a včas, dostali sa do omeškania, preto navrhovateľovi vzniklo právo na úrok z omeškania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by nastala mimoriadna splatnosť úverov, preto sa stali splatnými dňom splatnosti poslednej splátky každého z úverov, t.j. úver voči navrhovateľovi 1/ dňom 25. 09. 2012 a úver voči navrhovateľke 2/ dňom 28. 09. 2012. Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z priznanej istiny odo dňa nasledujúceho po splatnosti úverov do zaplataenia (t.j. zo sumy 392,- Eur od 26. 09. 2012 do zaplataenia a zo sumy 204,40 Eur od 29. 09. 2012 do zaplataenia) v zmysle § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31. 01. 2013 a vo zvyšnej časti príslušenstva návrh zamietol.

Podaním vzájomného návrhu o zaplataenie 1 401,60 Eur s príslušenstvom, vznikla poplatková povinnosť za vzájomný návrh vo výške 83,50 Eur (položka 1 písm. a/ Sadzobníka poplatkov) a na jej splnenie súd zaviazal odporcu 2/.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v zmysle ktorého ak mal účastník úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na čiastočný úspech všetkých účastníkov konania súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovatelia 1/ a 2/ a odporca 2/ odvolali.

Navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že podávajú odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/183/2012 zo dňa 09. 12. 2014, a to voči zamietnutým častiam návrhu na začatie konania, kde navrhovatelia navrhli, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III. body 3.5. v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na jej neprijateľnosť neplatná a kde navrhli zaviazať odporcu 2/ zaplatiť navrhovateľovi v 1/ rade primerané finančné zadostučinenie 450 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a navrhovateľke v 2/ rade primerané finančné zadostučinenie v sume 250 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

K jednotlivým dôvodom odvolania navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní ďalej uviedli, že Okresný súd Banská Bystrica v odvolaní napadnutom rozsudku zmluvnú podmienku uvedenú v čl. III bod 3.5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 a č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 „odobril“ ako prijateľnú a návrh na určenie jej neprijateľnosti a neplatnosti zamietol. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky spočíva podľa navrhovateľov 1/ a 2/ okrem iného v tom, že veriteľ sa síce zaväzuje, že výška celkom uložených zmluvných pokút nepresiahne 25 % hodnoty poskytnutého úveru, avšak spotrebiteľa nepriamo zaväzuje, aby si viedol sám evidenciu a spočítal všetky uložené zmluvné pokuty či ich suma už nedosiahla 25 % hodnoty úveru. Na druhej strane na základe zmluvnej podmienky umožňujúcej veriteľovi požadovať od dlžníka 25 % sumy z neuhradenej splátky za každý týždeň omeškania veriteľ získa po 28 dňoch (4 týždňoch) nárok na 100 % (4 x 25 %) z dlžnej splátky, čo je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ úžernícka požiadavka na sankciách.

Pokiaľ ide o nárok na primerané finančné zadostučinenie, navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že primerané finančné zadostučinenie nie je podmienené uhradením istiny a vysporiadaním finančných nárokov medzi spotrebiteľom a veriteľom - o tom ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. podľa navrhovateľov 1/ a 2/ nehovorí, ale predmetné ustanovenie hovorí o porušení práv spotrebiteľa a spôsobilosti vzniku ujmy takýmto porušením práv spotrebiteľa, pričom skutočná ujma de facto ani reálne nemusí nastať. To, že navrhovatelia 1/ a 2/ neuhradili zostatky istín, okresný súd riešil samostatne vo výroku rozsudku a aj s príslušnou sankciou a to určením povinnosti uhradiť aj príslušné úroky z omeškania. Podľa názoru navrhovateľov 1/ a 2/ je nemysliteľné a neakceptovateľné, aby súd neuhradenie zostatkov istín sankcionoval dvomi sankciami - prvou úrokom z omeškania a druhou nepriznaním finančného zadostučinenia. V uvedenej súvislosti poukázali navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní na ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., z ktorého podľa ich názoru vyplýva, že spotrebiteľovi, ktorý si na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva, vzniká priamo zo zákona právo na primerané finančné zadostučinenie voči tomu kto jeho práva porušil. Záonné podmienky pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie sú dve:

- 1) úspešné uplatnenie si porušenia práva ustanoveného týmto zákonom a osobitnými predpismi,
- 2) aby porušenie práva bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Zdôraznili, že spotrebiteľ dôkazné bremeno čo do oprávnenosti nároku na primerané finančné zadostučinenie unesie momentom úspešného si uplatnenia porušenia práva a to nastane v momente, keď súd rozhodne čo i len v jednom bode, že právo spotrebiteľa bolo porušené a teda podľa navrhovateľov 1/ a 2/ postačuje, aby súd určil čo i len jednu zmluvnú podmienku za neprijateľnú a neplatnú, alebo aby určil úver za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absencie povinných údajov v spotrebiteľskej zmluve alebo aby určil spotrebiteľskú zmluvu za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Čo sa týka spôsobilosti privodiť spotrebiteľovi ujmu porušením jeho práv, tak podľa navrhovateľov 1/ a 2/, pokiaľ veriteľ spotrebiteľa zaviazal v zmluve neprijateľnou zmluvnou podmienkou, prípadne v zmluve neuviedol zákonom predpísané povinné náležitosti alebo konal v rozpore s dobrými mravmi, tak takéto konanie je vždy spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu a práve z tohto dôvodu je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ takéto konanie zo zákona neprijateľné. Na takéto konanie veriteľa je vždy potrebné pozeráť z toho pohľadu, že veriteľ tak koná zo zisťného dôvodu akým je minimálne zabezpečenie si prevahy nad spotrebiteľom, čo je konanie vždy a za každých okolností spotrebiteľa poškodzujúce a privodzujúce resp. spôsobilé privodiť mu ujmu. Čo sa týka samotnej primeranosti a teda výšky primeraného finančného zadostučinenia, tak tá by v prvom rade mala podľa navrhovateľov 1/ a 2/ zohľadňovať intenzitu a dosah konania veriteľa. Na protiprávne konanie veriteľa je potrebné pozeráť a hodnotiť ho aj z toho pohľadu, čo vlastne veriteľ takýmto konaním sleduje, keď napr. zapracuje

neprijateľnú zmluvnú podmienku do spotrebiteľskej zmluvy, aký prospech mu takéto konanie je spôsobilé priniesť, prečo neuvedie do zmluvy povinné náležitosti, či nie je dôvodom to, aby spotrebiteľovi zahmlil v čase uzatvárania zmluvy realitu, čo je v prípade konania v rozpore s dobrými mravmi nepochybné. V prípade, ak si veriteľ voči spotrebiteľovi aj reálne uplatnil neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak je na ujmu potrebné pozerieť aj v takom kontexte, že by veriteľ túto zmluvnú podmienku používal aj naďalej ak by sa spotrebiteľ nebránil podaním žaloby. Nie je pritom ojedinelé, že veriteľ si uplatňuje neprijateľné zmluvné podmienky, agresívne obchodné praktiky a to aj po tom ako sa spotrebiteľ s ochranou svojich práv obrátil so žalobou na súd a vo veci prebieha súdne konanie, čo je podľa navrhovateľov aj tento prípad. Odporca ako podnikateľ v oblasti spotrebiteľských úverov vedel, že koná v rozpore so zákonmi, s dobrými mravmi a že zneužíva tieseň spotrebiteľov konajúcich v dobrej viere a aj napriek tomu v takomto konaní pokračuje, pričom toto konanie odporcu je dlhodobé a sofistikované a pružne sa prispôsobujúce legislatívnym zmenám. V uvedenej súvislosti navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že odporca 1/ v čase do nadobudnutia účinnosti Nariadenia vlády SR z 11. 06. 2008 č. 238/2008 Z. z. poskytoval úvery s RPMN cca 178 % pri fixnom úroku 15 % p. a. Na túto skutočnosť v plnom rozsahu poukazuje aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3C/135/2011 zo dňa 18. 01. 2012. Odporca 1/ po nadobudnutí účinnosti Nariadenia vlády SR z 11. 06. 2008 č. 238/2008 Z. z., ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru už nemohol priamo v zmluvách uvádzať vysokú RPMN, tak prešiel na sofistikovanejší spôsob doplnenia si zisku z úverov a tým je práve uplatňovanie si preddavku za zmluvné pokuty vo výške 25 % z výšky úveru a to hneď pri uzatváraní zmluvy. Navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní ďalej uviedli, že odporca po viacerých prehratých súdnych sporoch prehodnotil svoje konanie a tak cca od 01. 04. 2012 prestal vo svojich zmluvách uvádzať preddavok na úhradu zmluvných pokút a začal poskytovať úvery, pri ktorých uzatvára zmluvy o zabezpečení výberu splátok úveru. Je nepochybné, že každý veriteľ (a teda aj odporca) si formulárové zmluvy, ktoré predkladá spotrebiteľom dáva vypracovať právnikom a je taktiež nepochybné, že právnicki veriteľa upozornia pri jednotlivých zmluvných podmienkach na rozpor so zákonom, a ak veriteľ aj napriek tomu ponechá takéto zmluvné podmienky v zmluve, nie je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ možné uvažovať o nejakom opomenutí či nevedomosti zo strany veriteľa. Odporca 2/ si neprijateľné zmluvné podmienky uplatnil aj v samotnom súdu predloženom protinávrhu, ktorý je súčasťou súdneho spisu a to už len tým, že v ňom požaduje úroky aj z preddavku na zmluvnú pokutu a hoci podrobne nešpecifikuje z čoho ním uplatnená suma v položkách „zostatok zmluvného navýšenia“ pozostáva, je možné podľa navrhovateľov 1/ a 2/ dôvodne predpokladať, že pozostáva tak z 25 % zmluvnej pokuty ako aj z nákladov vymáhania, vrátane poplatkov za upomienky, tak ako si to odporca určil v zmluvných podmienkach.

Navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní ďalej uviedli, že odporca 2/ prejavil arogantný prístup voči navrhovateľovi 1/, pričom považujú za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že pokiaľ si odporca 2/ v podanom protinávrhu zo dňa 08. 02. 2013 uplatnil voči navrhovateľovi nárok na zaplatenie sumy 928,80 € s 9 % úrokom s omeškania od 26. 09. 2013, tak vo Výzve na zaplatenie - urgencii zo dňa 26. 11. 2014 si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1 745,18 €, pričom v poučení uvádza, že táto suma je denne úročená v zmysle zmluvy. V uvedenej súvislosti navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní zdôraznili, že odporca 2/ musel mať vedomosť o tom, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy, bude vzhľadom na vykonané dokazovanie, prinajmenšom určený za bezúročný a bez poplatkov, prípadne, že celá zmluva bude určená za neplatnú. Túto vedomosť odporca 2/ nepochybne podľa navrhovateľov 1/ a 2/ mal a mohol mať aj z výsledkov iných súdnych sporov. Napriek tomu odporca 2/ zašiel v predmetnej výzve až tak ďaleko, že v prípade okamžitého neuhradenia sumy 1 745,18 € sa navrhovateľovi 1/ v poučení „vyhrážal“ exekúciou a dražbou majetku a to v čase, keď ešte nemal v rukách žiadny exekučný titul a ani nebolo reálne, aby na sumu 1 745,18 € takýto exekučný titul získal. Takéto agresívne správanie odporcu 2/ nepochybne podľa navrhovateľov 1/ a 2/ negatívne pôsobí na psychiku navrhovateľa 1/, ktorý má zdravotné problémy a v neposlednom rade sú ujmu aj stresy spôsobené obom navrhovateľom, ktorí sú manželmi, a teda stresy prežívajú spoločne, preto je podľa navrhovateľov 1/ a 2/ logické, že si uplatňujú nárok na primerané finančné zadosťučinenie súdnou cestou. Výška primeraného finančného zadosťučinenia ktorá je navrhovateľmi požadovaná je stanovená s ohľadom na stav neistoty a obáv, že odporca 2/ si začne uplatňovať jednotlivé nemorálne zmluvné podmienky. Na druhej strane odporca 2/ ako podnikateľ v oblasti spotrebiteľských úverov vedel a mal vedieť aké sú právne hranice pri stanovovaní zmluvných podmienok, aby spotrebiteľa, ktorý pri uzatváraní zmlúv koná v dobrej viere nepoškodzoval a neuvádzal do omylu a stavu neistoty. Napriek tomu tak odporca nekonal. Navrhovateľov preukázateľne uviedol do omylu už len čo do skutočnej výšky RPMN, čím ich vystavil svojmu konaniu bez odbornej starostlivosti, v rozpore so zákonom, ako aj konaniu „contra bono mores“, zahmlil podstatné skutočnosti pri uzatváraní zmlúv aj čo do preddavkov na zmluvnú pokutu a okolností

ich údajného vrátenia po splatení úverov a pod.. V uvedenej súvislosti navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že z uvedených dôvodov považujú primerané finančné zadosťučinenie, v ktorom je zohľadnená aj výška poskytnutého úveru a spôsobilosť takýmto konaním privodiť spotrebiteľom ujmu v prípade uplatňovania si neprijateľných zmluvných podmienok.

Opodstatnenosť požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia je, podľa navrhovateľov 1/ a 2/ „umocnená“ arogantným konaním odporcu 2/. Hoci zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankcionovanie odporcu 2/, ale odškodnenie spotrebiteľa, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia súdom bude pôsobiť na odporcu 2/ aj preventívne tak, aby prehodnotil svoje ďalšie aktivity v záujme ochrany všetkých spotrebiteľov.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľa 1/ a 2/ v odvolaní navrhli, aby im súd priznal finančné zadosťučinenie v takej výške, ako je uvedené v žalobnom návrhu a aby určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III bod 3.5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ a v čl. III bod 3.5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, ktorá oprávňuje veriteľa požadovať od dlžníka v prípade ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou úveru alebo jej časťou viac ako sedem dní, zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 25 % zo sumy neuhradenej splátky resp. jej časti, a to jednotlivo za každý týždeň omeškania s úhradou splátky resp. jej časti, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, prípadne aby určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 je neplatná a že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 je neplatná.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 26. 01. 2015 odvolal aj odporca 2/ a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie do tých výrokov rozsudku okresného súdu, ktorými okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 je bezúročný a bez poplatkov, ďalej ktorým okresný súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 je bezúročný a bez poplatkov, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, v časti, v ktorej okresný súd zamietol vzájomný návrh vo zvyšnej časti, v časti o povinnosti odporcu 2/ uhradiť súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 83,50 € a v časti, v ktorej okresný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca 2/ v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 a č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 je bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho okresný súd podľa odporcu 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., keď dospel k záveru, že preddavok na zmluvnú pokutu mal byť zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytnutím spotrebiteľského úveru a teda aj do výpočtu RPMN. Odporca 2/ v odvolaní napadol aj tie závery okresného súdu, podľa ktorých zmluvy neobsahujú údajne o konečnej splatnosti úveru. Zdôraznil, že konečná splatnosť úveru je podľa bodu 1.5 oboch zmlúv v lehote 52 týždňov odo dňa podpisu zmluvy, a to v deň ktorý sa pomenovaním zhoduje s dňom podpisu zmluvy. Takýto spôsob uvádzania konečnej splatnosti úveru podľa odporcu 2/ zákonodarca predpokladal a výslovne sa to uvádza aj vo vyhláske MF SR č. 620/2007 Z. z., ktorá ustanovila že tento údaj sa v predzmluvnom formulári uvádza buď ako konkrétny dátum alebo ako dĺžka obdobia v týždňoch, mesiacoch, alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný. Keďže právny poriadok vychádza z jednotného významu v ňom uvádzaných pojmov, pokiaľ sa výslovne neuviedie niečo iné, potom nie je možné v jednom prípade vychádzať z jedného vymedzenia pojmu, a v ďalšom prípade z iného chápania, bez toho, aby rozdielnosť prístupu bolo aspoň zdôvodnená. V tomto prípade to znamená, že pojem konečná splatnosť úveru bola vyjadrená takým spôsobom, aký zodpovedá právnej úprave. Spôsob označovania konečnej splatnosti úveru v predmetných zmluvách o poskytnutí spotrebiteľského úveru je podľa odporcu 2/ v súlade s ust. § 122 Občianskeho zákonníka, kedy údaj o konečnej splatnosti je vyjadrený prostredníctvom lehoty v týždňoch, a kedy koniec lehoty určenej podľa týždňov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Z obsahu napadnutého rozsudku je podľa odporcu 2/ nepreskúmateľné, či sa súd uvedeným údajom v zmluve vôbec zaoberal,

a ak áno ako ho vyhodnotil a na základe akých skutkových a právnych dôvodov dospel k záveru že daný údaj nie je údajom konečnej splatnosti. V tejto časti je rozsudok okresného súdu, podľa názoru odporcu 2/, nepreskúmateľným a predčasne vydaným, pretože neobsahuje uvedenie žiadnych dôvodov, z ktorých súd vychádzal. Vzhľadom k uvedenému sú podľa odporcu 2/ závery okresného súdu o tom, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov nesprávne. Z rozsudku okresného súdu je ďalej podľa odporcu 2/ nezistiteľné, prečo okresný súd pri rozhodovaní o vzájomnom návrhu odporcu 2/ vychádzal zo sumy vyplatenej navrhovateľom 1/ a 2/ a nie zo sumy úverov dohodnutých v zmluve. Vyplatené sumy úveru navrhovateľom 1/ a 2/ predstavujú podľa odporcu 2/ len časť z úverov dohodnutých v zmluve a preto je podľa odporcu 2/ nedôvodné, aby preddavok, ktorý bol uhradený navrhovateľmi 1/ a 2/ odporcovi 1/ bol dôvodom, pre ktorý súd nevychádzal pri uložení povinnosti zo sumy v zmluve dohodnutého úveru. Preddavky na zmluvné pokuty uhradené navrhovateľmi 1/ a 2/ odporcovi 1/ neboli postúpené na odporcu 2/, nejde teda o nárok vo vzťahu medzi navrhovateľmi a odporcom 2/. Rozhodnutie o vzájomnom návrhu je preto podľa odporcu 2/ nesprávne aj z tohto dôvodu, že okresný súd nesprávne vyčíslil sumu, ktorej zaplatenie bolo uložené navrhovateľom a nesprávne ju vyčíslil aj pre nezákonnosť výrokov o určení, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov.

Odporca 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že namieta tiež výrok súdu o určení, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/, a v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/ sú neprijateľné zmluvné podmienky. Z obsahu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu sa podľa odporcu 2/ nedá zistiť, na základe akého zákonného alebo zmluvného ustanovenia súd tvrdí, že dohodou o zrážkach zo mzdy sa podľa označeného ustanovenia zmluvy má zabezpečiť nejaká budúca pohľadávka. Pohľadávka, ktorá je predmetom zabezpečenia podľa dohody o zrážkach zo mzdy vzniká okamihom vzniku samotnej zmluvy o úvere, nie v budúcnosti. Nejde o žiadnu budúcu pohľadávku. Skutočnosť, že až v budúcnosti sa táto pohľadávka stane splatnou neznamená, že ide o budúcu pohľadávku. Medzi pohľadávkou s budúcou splatnosťou a budúcou pohľadávkou je podstatný rozdiel. Splatnosť je len vlastnosť pohľadávky, a to kedy sa pohľadávka stane splatnou nemá s existenciou pohľadávky nič spoločné. Pohľadávka môže existovať a byť splatná od okamihu jej vzniku, ale môže existovať a stať sa splatnou aj neskôr. Pohľadávka na splatenie úveru s úrokom vzniká uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere a preto o žiadnu budúcu pohľadávku ísť nemôže. Okresným súdom tvrdený dôvod neprijateľnosti daného ustanovenia je tak, podľa odporcu 2/, v rozpore so zákonom.

Odporca 2/ okresnému súdu v odvolaní ďalej vytkol, že nedôvodne uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy nadobúda účinnosť po tom, čo je veriteľova pohľadávka zročná. Ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka sa netýka účinnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ale upravuje špecifický vzťah veriteľa voči platiteľovi mzdy - nárok na vyplatenie zrážky zo mzdy priamo od platiteľa mzdy po tom, ako sa dohoda platiteľovi mzdy predložila. Toto ustanovenie neupravuje žiadnu účinnosť, upravuje nadobudnutie práva voči tretej osobe. Označené ustanovenie zmlúv o spotrebiteľskom úvere ani neobsahuje dohodu o tom, že by sa zrážky zo mzdy mali vykonať, hoci pohľadávka ešte nie je splatná, či ešte neexistuje. Okresný súd podľa odporcu 2/ vo vzťahu k čl. III bod 3.13 predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere tvrdí skutočnosti, ktorého z neho nevyplývajú.

V závere odvolania odporca 2/ uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutom rozsahu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie; zároveň si odporca 2/ uplatnil trovy odvolacieho konania.

V podaní zo dňa 15. 07. 2015 označenom ako „Doplnenie odvolania“ odporca 2/ uviedol, že v právnej veci vedenej pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/183/2012 a pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/217/2015 podal odvolanie, ktoré dopĺňa o nasledovné skutočnosti: Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a úprava neprijateľných zmluvných podmienok je výsledkom implementácie predpisov úniijného práva, medzi ktoré okrem iného patrí aj Smernica Rady 93/13/EHS. Tento sekundárny právny akt zaväzuje jednotlivé členské štáty k prijatiu určitej právnej úpravy. Z hľadiska aplikácie jednotlivých ustanovení právneho poriadku má ďalej Smernica význam pri výklade tých ustanovení, ktoré sú výsledkom spomenutej implementácie úniijných noriem (tzv. nepriamy účinok). Podľa článku 1 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS: „Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské

štáty alebo Spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto Smernice“. Zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy na základe dohody o zrážkach zo mzdy bolo (a stále aj je) v čase uzavretia dotknutých spotrebiteľských zmlúv prípustné. Zákonná úprava tento spôsob zabezpečenia záväzkov nezakazovala. Preto je podľa odporcu 2/ na mieste záver o tom, že ide o prípustnú formu zabezpečenia. Zriadenie tejto formy zabezpečenia v čase uzavretia samotnej úverovej zmluvy predpokladá dohodu medzi veriteľom a dlžníkom. Obsahom dohody je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu vykonávali zo mzdy zrážky a poukazovali veriteľovi. Ide o právny inštitút, ktorého obsah a dopady upravuje zákonné ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka. Uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy teda predstavuje zákonnú formu zabezpečenia záväzkov a prevzatie zákonných ustanovení o tomto spôsobe zabezpečenia do určitého právneho vzťahu. Dohoda, že záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy budú takto zabezpečené (článok III. bod 3.13 označených spotrebiteľských zmlúv) sa nedá subsumovať pod pojem neprijateľnej zmluvnej podmienky nielen z dôvodu spomenutého ustanovenia článku 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ale aj z toho dôvodu, že toto zmluvné ustanovenie žiadnu nerovnováhu nevytvára. Článok III. bod 3.13 Zmluvy nie je dohodou o zrážkach zo mzdy, ale dohodou o tom ako budú záväzky zabezpečené. Súd prvého stupňa preto podľa odporcu 2/ pochybil, keď za neprijateľnú zmluvnú podmienku určil zákonné a legitímne dojednanie o tom, ako sa zabezpečí splnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Svoje rozhodnutie zároveň podľa odporcu 2/ odôvodnil takými skutočnosťami, ktoré nenapĺňajú skutkovú definíciu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu nedáva podľa odporcu 2/ odpoveď na otázku, v čom má spočívať nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v zmysle čl. III. bod 3.13 predmetných zmlúv. Odvolaním napadnutým rozsudkom pritom prvostupňový súd uložil navrhovateľom povinnosť splatiť, čo obdržali a neuhradili, zabezpečenie pohľadávky v tomto rozsahu je preto podľa odporcu 2/ legitímne. V závere „Doplnenia odvolania“ odporca 2/ uviedol, že trvá na podanom odvolaní a žiada aby odvolací súd jeho odvolaniu v celom rozsahu vyhovel. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v prvostupňovom a v odvolacom konaní v celkovej sume 541,02 €.

V podaní zo dňa 11. 08. 2015 sa k „Doplneniu odvolania“ odporcu 2/ vyjadrili navrhovatelia 1/ a 2/. Poukázali na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/85/2012-101 zo dňa 20. 03. 2013 a zdôraznili, že v konaní pred OS Martin si odporca tiež uplatňoval nárok na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Uviedli, že aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie, preto považujú rozhodnutie okresného súdu v rozsahu, v akom jeho závery v odvolaní napadol odporca 2/ za súladné s rozsudkom súdov v iných konaniach.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcu 2/ podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny vo výrokoch uvedených vo výroku tohto rozsudku potvrdil; vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu odvolaním nedotknutý (§ 206 ods. 2 OSP).

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že okresný súd vykonal za účelom zistenia skutkového stavu veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 OSP jednotlivo a aj v ich vzájomnej súvislosti a následne vec správne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie správnosti záverov okresného súdu uvádza: Pokiaľ navrhovatelia 1/ a 2/ v odvolaní namietali, že okresný súd ich návrh vo zvyšnej časti zamietol, tak z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu je zrejmé, aké dôvody viedli okresný súd k čiastočnému zamietnutiu žaloby, keď ustálil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. III bod 3.5 zmlúv, ktoré sú predmetom konania nie je neprijateľná a to vzhľadom k tomu, že maximálna výška zmluvnej pokuty je v súlade s ust. § 53b Občianskeho zákonníka obmedzená. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že takýto záver okresného súdu je v súlade s rozhodovacou praxou súdov v iných veciach, keď súdy za neprijateľné zmluvné podmienky obsahujúce dojednanie o zmluvnej pokute vyhodnotili také, obsahom ktorých bolo dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 0,25 % denne, čo v ročnom vyjadrení predstavovalo 91,25 % z dlžnej sumy. V danom prípade je výslovne v čl. III bod 3.5 predmetných zmlúv uvedené, že veriteľ je oprávnený uplatniť si nárok na zmluvné pokuty podľa tohto bodu Zmluvy tak, aby súčet všetkých veriteľom uplatnených pokút nepresiahol 25 % hodnoty

poskytnutého úveru, čo vzhľadom na zabezpečovací charakter zmluvnej pokuty, ktorý má viesť dlžníka k riadnemu plneniu povinností vyplývajúcich zo zmluvy nie je neprimerané. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd správne vyhodnotil otázku navrhovateľmi tvrdenej neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky vzhľadom na význam a výšku zmluvnej pokuty zabezpečujúcej splnenie zmluvnej povinnosti, keď návrh navrhovateľov v tejto časti zamietol.

Pokiaľ ide o zamietnutie navrhovateľmi uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie okresným súdom, odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, z obsahu ktorého vyplýva že osoba, ktorá si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Okresný súd konštatoval, že k porušeniu povinnosti zo strany veriteľa došlo tým, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011 a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011 neobsahujú niektoré zákonom vyžadované náležitosti (zák. č. 129/2010 Z. z.), zároveň ako dôsledok porušenia tejto povinnosti určil, že úvery poskytnuté navrhovateľom 1/ a 2/ na základe predmetných Zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov, čo prakticky znamená, že veriteľ resp. jeho právny nástupca už nie je oprávnený uplatňovať si voči navrhovateľom 1/ a 2/ ako dlžníkom úrok za poskytnutie úveru ani iné poplatky a teda porušenie uvedenej povinnosti veriteľa nie je spôsobilé privodiť navrhovateľom 1/ a 2/ žiadnu ujmu, čo znamená, že okresný súd správne návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na primerané finančné zabezpečenie zamietol.

K odvolacím námietkam odporcu 2/ odvolací súd uvádza, že vyššie konštatované stotožnenie sa odvolacieho súdu s odôvodnením okresného súdu platí aj vo vzťahu k odvolacím námietkam odporcu 2/, ktorý v odvolaní namietal, že okresný súd zamietol vo zvyšnej časti vzájomný návrh odporcu 2/, že okresný súd zaviazal odporcu 2/ zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 83, 50 € a že vyhovel žalobe navrhovateľov 1/ a 2/ v časti presahujúcej čiastočné zamietnutie žaloby.

K jednotlivým dôvodom odvolania odvolací súd na doplnenie uvádza (§ 219 ods. 2 OSP), že závery okresného súdu týkajúce sa bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverov poskytnutých navrhovateľom 1/ a 2/ na základe predmetných úverových zmlúv sú správne, pretože pokiaľ zákon č. 129/2010 Z. z. (ako zákon *lex specialis* vo vzťahu k Občianskemu zákonníku (§ 122), ktorý je *lex generalis* a ako právna norma vyššej právnej sily vo vzťahu k vyhláske MF SR č. 620/2007 Z. z.) v ust. § 9 ods. 2 písm. f) v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru v záujme zvýšenej ochrany spotrebiteľov výslovne vyžaduje, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak nie je akceptovateľná argumentácia odporcu 2/ o tom, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je možné vyvodiť z údaju uvedeného v bode 1.5 oboch zmlúv: „v lehote 52 týždňov odo dňa podpisu zmluvy, a to v deň ktorý sa pomenovaním zhoduje s dňom podpisu zmluvy“, pretože je to obchádzanie zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí zmluvy, ktorých absenciu v zmluve sankcionuje zákon bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru (§ 11 ods. 1 cit. zákona).

Pokiaľ ide o odporcom 2/ namietané závery okresného súdu o určení zmluvnej podmienky uvedenej v čl. III bod 3.13 predmetných zmlúv o spotrebiteľských úveroch ako neprijateľnej a v nadväznosti na to neplatnej zmluvnej podmienky, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 551 Občianskeho zákonníka je dohoda o zrážkach zo mzdy dvojstranný právny úkon, ktorý musí mať písomnú formu. Jej podstatným znakom je súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy ako aj rozsah vykonávaných zrážok; nie je preto možné aby bol veriteľ oprávnený do Dohody o zrážkach zo mzdy dodatočne dopĺňať aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená platiteľovi mzdy dlžníka. Správnosti záveru okresného súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v čl. III bod 3.13 týkajúcej sa dohody o zrážkach zo mzdy nasvedčuje aj vývoj právnej úpravy (§ 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01. 05. 2014), v zmysle ktorej zákonodarca obmedzil dodávateľom možnosť zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, s výnimkou tých prípadov, keď táto dohoda bola uzatvorená formou osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť túto dohodu odmietnuť, čo v danom prípade splnené nebolo, pretože zmluvné dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárových zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom navrhovateľa 1/ a 2/ nemali inú možnosť ako zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, vrátane uvedeného zmluvného

dojednania o dohode o zrážkach zo mzdy buď ako celok prijať alebo ich ako celok odmietnuť. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na rozsudok NS SR sp. zn. 3 M Cdo 14/2014 zo dňa 21. 04. 2015, v zmysle záverov ktorého sa ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. , ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu o tom, že zmluvná podmienka uvedená v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130068 zo dňa 27. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom 1/ a v čl. III bod 3.13 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9601130070 zo dňa 30. 09. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľkou 2/ a odporcom 1/, na základe ktorej dlžník uzatvára súčasne so zmluvou s veriteľom aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, je neprijateľná a v tejto časti sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, je vecne správne.

Pokiaľ odporca 2/ v odvolaní namietal, že pri rozhodovaní o zamietnutí vzájomného návrhu odporcu 2/ okresný súd vychádzal zo sumy úverov vyplatených navrhovateľom 1/ a 2/ a nie zo sumy úverov dohodnutých v predmetných zmluvách o poskytnutí spotrebiteľského úveru, odvolací súd uvádza, že okresný súd vo vzťahu k čiastočnému zamietnutiu vzájomného návrhu odporcu 2/ v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že: „keďže oba úvery sú v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročné a bez poplatkov, odporca 2/ sa nemôže domáhať plnenia nad rámec poskytnutého plnenia“, pričom z vykonaného dokazovania zistil, že skutočne (reálne) bola navrhovateľovi 1/ zo strany veriteľa poskytnutá suma 560 € a navrhovateľke 2/ suma 280 €. Neobstojí preto tvrdenie odporcu 2/ uvedené v odvolaní, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu nie je zistiteľné, prečo okresný súd pri rozhodovaní o vzájomnom návrhu odporcu 2/ vychádzal zo sumy úveru (istiny úveru bez poplatkov a bez úrokov) reálne vyplatených navrhovateľom 1/ a 2/.

Z obsahu odvolania odporcu 2/ vyplýva, že odporca 2/ v odvolaní namietal aj rozhodnutie okresného súdu o povinnosti odporcu 2/ zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za vzájomný návrh vo výške 83,50 € a o tom, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 OSP). V súvislosti s uvedenými odvolaním napadnutými výrokmi rozsudku okresného súdu však odporca 2/ v rozpore s ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní žiadne odvolacie námietky neuviedol a teda správnosť záverov okresného súdu v uvedenom rozsahu po právnej stránke uvedením konkrétnych odvolacích námietok nerozporoval.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním navrhovateľov 1/ a 2/ a odporcu 2/ napadnutý rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom rozsahu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že odporca 2/ doplnil odvolanie zo dňa 18. 02. 2015 v podaní zo dňa 30. 07. 2015, t. j. po uplynutí lehoty na podanie odvolania, čo je v rozpore s ust. § 205 ods. 3 OSP, kde sa uvádza, že rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, preto odvolací súd na podanie odporcu zo dňa 30. 07. 2015 označené ako „Doplnenie odvolania“ neprihliadol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.